

ANADOLU KASİDESİ

Mustafa Sade

I/A

Gökyüzü seyrederken arzındaki ahengi
Bir kızıl kuşak bağlar ufka bakan tarafın
Baharda yanağının mor menekşedir rengi
İtir olur rayihan, buhur saçar arafın.
Revakların, tuğların, toprağın şöyle dursun
Taşına değer biçmek haddine mi sarrafın?
Varlığın ebed-müddet sinemizde durursun.
Alnındaki çizgiler alın yazım ve yolum
Gözü miray, gökçedir bakışı; Anadolu'm!

II/N

Şavk vurur karanlığa adını yâd edince
Cemre düşer çölüne, senle bulur visali
Asumandan göğsüne aşk damlar ince ince
Secde eder başaklar soylu bir vav misali
Altında ve üstünde mânâ sende doludur
Çatlayan tomurcuklar hilkat sırrı timsali
Bağrı yanık, başı dik "Ana" sende "dolu"dur
Sonsuz rahmet pınarım, karım, yağmurun, dolum
Dört mevsim tabiatın nakışı; Anadolu'm!

III/A

Dalgalar kayalarla öpüşürken kıyıda
Martılara çığıktır melteminin nefesi
Kuvvet - kudret tükenmez bağrındaki Kayı'da
Yiğitler harman olur, destan yazar efesi
Turnalar haber verir sevenlerin âhından
Yesevî ocağında eksik olmaz Hû sesi
Sultanlar şaha varır Bektaşî bargâhından
Zulme karşı kalkandır, bir efsanedir Bolu'm
Koroğlu'na düz eyler yokuşu; Anadolu'm!

IV/D

Hilalle yıldız gibi nikâhımız ebedî
Yiğit olan döner mi ahdinden, ikrarından?
Biz Yunus'un aşkından öğrenmişiz edebi
Eğri odun taşımaz dergâhına, arından.
Ötenin ötesinden seni gözler melekler
Veysel "sadık yâr" deyip, haber verir yarından
Canfeza bakışında seyran eder felekler
Bir bedene bağlanmış yedi bölgedir kolum
Yedi veren goncadır kokuşu; Anadolu'm!

V/O

Nesl-i Âsım yetişir adının duldasında
Heybende saklı durur üçler, yediler, kırklar
Kardelenler boy verir şehadet duldasında
Dilinde zikir büyür, gamzende sarmaşıklar.
İsminin yüceliği bir teşbîh-i belîğdir
Yüreğinin üstünde semah döner âşıklar
Ana'm! Cennet kokulum, beni göğsüne değdir!
Simyanla hârelenmiş sana müptela kulum
Tarifsiz bu ateşin yakışı; Anadolu'm!

VI/L

Şebnem düşer filize gözünün buharından
Şakayıkla kelebek meşke düşer gözende
İklimler tebessümü öğrenir baharından
Meriç taşar, bulutlar düğmesini çözende
Tarihin şulesinde raks ederken mısralar
Kelimeler hasretle aşkı emer dizende
Ve her şiir, bir kalbin kapısını aralar.
Zirvende çam kozası, yatağında bir gölüm
Dünya denen rüyanın ak düşü; Anadolu'm!

VII/U

Şefkatli kucağındır yurdum, yuvam, sitârem
Sen payidar ol diye canımdan can sökerim
Sevdamı taşıyamaz ne Mecnun ne de Kerem
Bayrağına süzerim kanımdan kan dökerim
Kapında kutlu sefer müjdesidir heybetim
Ben senin eşiğinden gittiğim an çökerim
Fırat gibi coşkunum, Toros gibi kudretim
Uğrunda yaşam ne ki, düğün dernektir ölüm
İman ettik, bu sevda Hak işi; Anadolu'm!